ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7616
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ
7
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937
Σελήνη 25 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 6.38 Δύσις 6.17. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΘΑ ΤΕΘΟΥΝ ΥΠ' ΟΨΕΙ ΤΟΥ ΑΣΟ.

Χθὲς τὴν 11ην πρωινὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς» συνεκροτήθη μακρὰ σύσκεψις τῶν σταφιδεξαγωγέων πρὸς συζήτησιν τῶν ζητημάτων τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος καὶ αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῆς σταφίδος, μετὰ τοῦ κατελθόντος εἰς τὴν πόλιν μας διευθύνοντος συμβούλου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Κουτσομητοπούλου.

Τῆς συσκέψεως ἐκτὸς τῶν ἐν Πάτραις σταφιδεξαγωγέων καὶ τοῦ κ. Κουτσομητοπούλου, μετέσχον ὁ διευθυντὴς τῶν ἐν ταῦθα Γενικῶν Ἀποθηκῶν, ὁ κ. Χαιρέτης ὡς ἐκπρόσωπος τῶν παραγωγῶν Πατρῶν καὶ ὁ κ. Ματθίας ὡς ἐκπρόσωπος τῶν παραγωγῶν Αἰγιαλείας.

Κατ' αὐτὴν ἐγένετο ἐν ἀρχῇ μακρὰ συζήτησις σχετικῶς μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατωτάτου καὶ ἀνωτάτου ὁρίου ἀποβάρου τῶν σταφιδοκιβωτίων ὁ δὲ σταφιδεξαγωγικὸς κόσμος ἐκθέσας ἐν πλάτει τὰς ἐν προκειμένῳ ἀντιλήψεις του ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν πρὸς τὸν ΑΣΟ ὅπως ἀποδεχθῇ αὐτάς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ ΑΣΟ θὰ ἀσχοληθῇ ἐν συνεδριάσει τοῦ συμβουλίου αὐτοῦ καθ' ἥν καὶ θὰ ἀποφασισθῇ ποῖον ἀπόβαρον ἐνδείκνυται νὰ ὁρισθῇ.

Ἐν συνεχείᾳ διεξήχθη συζήτησις καὶ ἀντηλλάγησαν διάφοροι γνῶμαι ἐπὶ τοῦ καθιερωθέντος ποιοτικοῦ παρακρατήματος τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογή, ὡς γίνεται σήμερον, παρουσιάζει ἀτελείας, ἐξητάσθη δὲ καὶ τὸ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ τελείως εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐθεσπίσθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ νὰ μὴ παρουσιάζῃ ἀτελείας δυσχερενούσας τὸ ἐμπόριον.

Οἱ συσκεφθέντες, ἐκ τῆς συζητήσεως εἰς οὐδὲν συγκεκριμένον συμπέρασμα κατέληξαν, ἡ δὲ σύσκεψις θὰ συνεχισθῇ τὴν Δευτέραν ὁπότε θὰ συζητηθῇ γενικώτερα τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῆς ἐξαγωγῆς τῆς σταφίδος, θὰ ἐξαχθοῦν δὲ καὶ τὰ πορίσματα τῶν συζητήσεων ἐφ' ὅλων τῶν συζητηθέντων θεμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Κουτσομιτσόπουλος θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ὅπερ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ σχετικῶς εἰς τὴν προσεχῆ αὐτοῦ συνεδρίασιν.

Ὁ κ. Κουτομητόπουλος θὰ μεταβῇ σήμερον εἰς Αἴγιον ὅπου θὰ ἐπικοινωνήσῃ καὶ μετὰ τῶν ἐκεῖ σταφιδοπαραγωγῶν καὶ σταφιδεμπόρων, θὰ ἐπανέλθῃ δὲ ἐνταῦθα τῆς αὔριον.

Η ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ

Ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα προκύπτουν ἀπὸ μίαν στατιστικήν, τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἐσχάτως ἡ Ραδιοηλεκτρικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Συμφώνως πρὸς ἕνα νόμον, οἱ κάτοικοι ραδιοφώνων ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δηλώσουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἄδειαν τῆς λειτουργίας των. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπιστώθη δὲ ἐξ αὐτῶν, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα λειτουργοῦν μόλις 13.717 ραδιόφωνα.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως, οἱ ἁρμόδιοι ἐκφράζουν ἄκραν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ραδιοφώνου. Ἴσως ἔχουν δίκαιον, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρὸ δεκαετίας μόνον 191 ραδιόφωνα ὑπῆρχον εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ 1933 ἐμφανίζεται μὲν μία αὔξησις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ βαδίζει μὲ βῆμα σημειωτόν. Τὸ 1928 ὁ ἀριθμὸς τῶν 191 αὐξάνεται κατὰ 136, εἰς τὰ 1929 κατὰ 234, εἰς τὰ 1930 κατὰ 746, εἰς τὰ 1931 κατὰ 1080, εἰς τὰ 1932 κατὰ 754 καὶ εἰς τὰ 1933 κατὰ 528. Τὸ ἔτος αὐτό, ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν λειτουργίᾳ ραδιοφώνων ἦτο 3.489. Δὲν εἶναι λοιπὸν περίεργον διατὶ οἱ φίλοι τοῦ ραδιοφώνου ἐκφράζουν αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ μέλλον του, ἀφοῦ ἐντὸς τριετίας ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐτριπλασιάσθη καὶ ὁλονὲν ἐμφανίζει τάσεις μεγαλειτέρων αὐξήσεων.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν στατιστικὴν αὐτὴν προκύπτει ἀκόμη, ὅτι τὸ ραδιόφωνον—μέσον ψυχαγωγίας καὶ πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν ἔξω κόσμον — δὲν ἔγινεν ἀκόμη κτῆμα τοῦ λαοῦ. Παραμένει, ἀσφαλῶς, λόγῳ τοῦ δυσπροσίτου τῆς τιμῆς του εἶδος πολυτελείας. Δι' αὐτὸ δὲν χρειάζονται ἄλλαι ἀποδείξεις. Τὴν τελευταίαν τριετίαν ἐκ τῶν 10,228 ραδιοφώνων τῶν πωληθέντων εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, 6.649 λειτουργοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου διαμένουν οἱ περισσότερον εὔποροι, καὶ μόνον 3.579 εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα. Ἀκόμη χαρακτηριστικὸν εἶναι τοῦτο. Εἰς τὰ προάστεια τῶν Ἀθηνῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν λειτουργίᾳ ραδιοφώνων εἶναι μεγάλος, μεγαλείτερος ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας πόλεις ἐχούσας δεκαπλάσιον ἢ εἰκοσαπλάσιον πληθυσμόν. Καὶ ἰδού: Ἀμαρούσιον 44, Ἑλληνικὸ 30, Κηφισιὰ 77, Ν. Φάληρον 47, Π. Φάληρον 123, Ψυχικὸ 104. Ἀντιθέτως, εἰς τὴν Βέρροιαν 31, Ἄρταν 19, Δράμαν 38, Ἔδεσσαν 16, Ἰωάννινα 70, Καβάλλαν 103, Καστοριὰν 26, Κομοτινὴν 46, Κιλκὶς 21, Λαμίαν 50 κ.ο.κ. Τὸ ὅτι θεωρεῖται καὶ εἶναι τὸ ραδιόφωνον εἶδος πολυτελείας, φαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ Ψυχικό, κατοικούμενον ἀπὸ ἓν δέκατον τῶν κατοίκων τῆς Καβάλλας, ἔχει τὸν ἴδιον ἀριθμὸν ἐν λειτουργίᾳ ραδιοφώνων. Καὶ ἀκόμη ὅτι μόνον εἰς 378 πόλεις καὶ χωρία τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ραδιόφωνον ἐνῷ δὲν ὑπάρχει εἰς 55 Δήμους, εἰς 6.934 κοινότητας καὶ 15.590 συνοικισμούς, κατὰ παλαιοτέραν στατιστικήν.

Δευτέρα εἰς σειρὰν λειτουργίας ραδιοφώνων μετὰ τὰς Ἀθήνας ἔρχεται ἡ Μακεδονικὴ πρωτεύουσα μὲ ἀριθμὸν 895, τρίτη ὁ Πειραιεὺς μὲ 459 καὶ κατόπιν αἱ Πάτραι μὲ 220. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπολοίπους πόλεις καὶ ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ραδιόφωνον χρησιμοποιεῖται κυρίως διὰ τὴν λῆψιν σταθμῶν μὲ μουσικὰς ἐκπομπάς, καταρρίπτεται ἡ παράδοσις, ὅτι ἡ Ἑπτάνησος εἶναι ἡ περισσότερον μουσοτραφὴς Ἑλληνικὴ περιφέρεια. Τὰ σκῆπτρα κατέχει ἐν προκειμένῳ ἡ Κρήτη· διότι εἰς τὸ Ἡράκλειον λειτουργοῦν 216 ραδιόφωνα καὶ εἰς τὰ Χανιὰ 132, ἐνῷ εἰς τὴν Κέρκυραν 171 καὶ εἰς τὴν Ζάκυνθον μόνον 30. Ἐξ ἄλλου εἰς τὰ χωρία Κρήτης εἶναι ἐγκατεσπαρμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ περισσότερα ραδιόφωνα παρὰ εἰς τὰ χωρία τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐὰν ληφθῇ, λοιπόν, ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῶν τεσσάρων ἀναφερθεισῶν πόλεων τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Κρήτης, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι δυσμενῆ διὰ τὴν μουσικὴν παράδοσιν τῆς πρώτης. Αἱ ὑπόλοιποι νῆσοι, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν πληθυσμόν των ἔχουν μεγαλείτερον ἀριθμὸν ραδιοφώνων ἀπὸ ὅλας τὰς περιφερείας τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκ ταύτης ὁ μεγαλείτερος πάλιν ἀριθμὸς εἶναι εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἐνῷ σχεδὸν τὸ ραδιόφωνον εἶναι ἄγνωστον εἰς τὰ ἐννέα δέκατα τῶν κωμοπόλεων καὶ τῶν χωρίων τῆς Πελοποννήσου. Πράγματι, ἐὰν ἀφαιρεθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Πάτραις, Αἰγίῳ καὶ Πύργῳ λειτουργούντων ραδιοφώνων, εἶναι ζήτημα ἂν εἰς τὴν ὑπόλοιπον Πελοπόννησον ὑπάρχουν 30 40 ραδιόφωνα.

Ὁπωσδήποτε, ἀλλοῦ περισσότερα, ἀλλοῦ ὀλιγώτερα, γεγονὸς εἶναι ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ραδιόφωνον ἀποτελεῖ κτῆμα μόνον τῆς πλέον εὐπορούσης τάξεως. Ὄχι μόνον ἡ κατωτέρα τάξις, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἀνώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλοι ἀσκοῦντες ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα δὲν διαθέτουν 10.000 — 15.000 δραχμὰς διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς ραδιοφώνου καὶ ἔτσι καταντᾷ ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔρχεται εἰς τὴν σειρὰν τῆς διαδόσεως τοῦ ραδιοφώνου τελευταία ὄχι μόνον ἀπὸ ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς καὶ τὰς Βαλκανικὰς χώρας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλὰς Ἀσιατικὰς καὶ Ἀφρικανικὰς μὲ ποσοστὸν 1.02 ἐπὶ χιλίων κατοίκων.

Καὶ διὰ νὰ σχηματισθῇ μία ἰδέα περὶ τοῦ τί γίνεται εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ δοθοῦν τὰ στοιχεῖα τῶν ἐν λειτουργίᾳ ραδιοφώνων καὶ τῆς ἀναλογίας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κατοίκων.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐξ ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ἡ μεγαλειτέρα διάδοσις ὑπάρχει εἰς τὴν Δανίαν, ὅπου λειτουργοῦν 609.222 ραδιόφωνα, δηλαδὴ ποσοστὸν 164.41 ἐπὶ χιλίων κατοίκων. Ἀκολου-

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ]

ΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

«Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα»! Πόσες φορὲς δὲν ἔχομε ἀκούσει κι' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν ἐτονίσαμε αὐστηρὰ τὰ λόγια αὐτά, γιὰ νὰ φανοῦμε εἰλικρινεῖς στοὺς ἄλλους, εἴτε ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ πείσωμε τὸν ἑαυτό μας:

— Ἐσώθηκαν τὰ ψέμματα!

Ἀλλά, παρὰ τὴν ἀπόφασί μας νὰ τὸ καταργήσωμε, ποτὲ δὲν κατορθώνομε σοβαρὰ ν' ἀποφύγωμε τὴν ἐπίδρασι τοῦ ψεύδους· ὅσο δὲ καὶ ἂν τυχὸν τὴν ἀναστείλωμε, ὅμως ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ τὸ ἀποκλείσωμε ἀπόλυτα καὶ ὁριστικὰ μεταξύ μας. Καὶ θὰ ἦταν ἀστεία βέβαια ἡ μεγαλύτερη πλέον ἐπιμονή μας, ἐνόσῳ καθημερινῶς διαπιστώνομε πὼς μάταιη ἀποβαίνει καὶ πάντοτε νικᾶται ἡ ἐνάντια πρὸς τὸ ψέμα προσπάθειά μας. Ἐπειδὴ ἡ ἐπιρροὴ τοῦ ψεύδους ἐπάνω μας εἶναι καθολικὴ καὶ πελώρια: ἰδίως ἀφότου συνεστήθη ἡ πρώτη κοινωνία ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτὸ ἀποτελεῖ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς τὸν κανόνα» αὐτὸ ρυθμίζει ὄχι μόνο τοὺς στενοὺς μεταξὺ τῶν ἀτόμων δεσμούς, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνικὲς σχέσεις εὐρύτερα, τοῦ κόσμου τῶν λαῶν· αὐτὸ μονολεκτικά, ἐξυπηρετεῖ εὐκολώτερα καὶ ταχύτερα τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπὸ τὴν ἄποψι τοῦ ψεύδους ἰδοὺ τί εἶναι ἡ Ζωὴ κατὰ τὸν ἁπλοϊκὰ ἀληθινὸ χαρακτηρισμὸ τοῦ μακαρίτη τῆς Ζακύνθου ποιητῆ Ἰωάν. Τσακασιάνου:

ΖΩΗ—ΨΕΜΑ

Ἕνα ψευτοπαραμῦθι
εἶν' ἡ ψεύτικη ζωή μας,
καὶ ψευτοπετᾷ στὸ τέλος
σ' ἄλλο ψέμα κ' ἡ ψυχή μας.

■

Δυστυχεῖς! Ψευτογελοῦμε,
ψευτοζοῦμε, ψευτοκλαῖμε,
κι' ὅταν λέμε: «Κόσμε ψεύτη!»,
ψέματα κι' αὐτὸ τὸ λέμε!

■

Εἰς τὴ θύρα τοῦ ἄλλου κόσμου
βάλτε μου γιὰ μόνο στέμμα:
«Μιὰν ἀλήθεια βρῆκα μόνη—
τὴν ψευτιά!» καὶ τοῦτο ψέμα!

Ἔπειτα λοιπὸν ἀπ' ὅλες αὐτὲς τῆς διαπιστώσεις τῆς ψεύτικης πραγματικότητας, θὰ μᾶς φανῇ τώρα φυσικὰ περίεργο πολύ, ἂν ὄχι ἐντελῶς ἀπίστευτο, τὸ ἄγγελμα ποὺ μᾶς ἔρχεται ἐξ Ἀμερικῆς:

—Κάτω τὰ ψέματα! Τὸ ψέμα καταργεῖται διὰ παντός!

Ἀλήθεια λοιπόν; «Ἐσώθηκαν τὰ ψέματα;» Νὰ παραδεχτοῦμε πὼς ἡ φράσι αὐτὴ θὰ δικαιωθῇ εἰλικρινὰ τέλος πάντων καὶ θετικά; Ἴσως πρέπει νὰ τὸ πιστέψωμε, ἀφοῦ ἔρχεται τώρα μὲ ὅλο τὸ κῦρος της ἡ ἐπιστήμη νὰ μᾶς τὸ βεβαιώσῃ. Ἰδοὺ δὲ πῶς —μᾶς πληροφορεῖ ὁ διεθνὴς τύπος. Ὕστερα ἀπὸ χρόνων ἐπιστημονικὲς ἔρευνες καὶ μελέτες θαυμαστὰ λεπτὲς κι' ἐπίμονες, τελευταῖα ὁ ἀμερικανὸς δόκτωρ Χάουζ ἀνεκάλυψε τὸν περίφημον «ὀρὸν τῆς ἀληθείας». Πρόκειται περὶ ὑποδερμικῶν ἐνέσεων ποὺ παρασκευάζονται μὲ βάσι τὸ φάρμακο «σκοπολαμίνη». Αὐτὴ εἶναι χυμὸς ρίζας τοῦ γνωστοῦ θάμνου μανδραγόρα κι' ἔχει τὴν ἰδιότητα, κυκλοφορῶντας στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου, ν' ἀτονῇ ὡρισμένα τμήματα τοῦ ἐγκεφάλου του, ἐκεῖνα ἀκριβῶς ὅπου σχηματίζεται ἡ σκέψι καὶ ἡ δημιουργικὴ ἔννοια. Τότε ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπόλυτος κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του· παρουσιάζεται ἀνίκανος νὰ ἐλέγξῃ καλὰ τῆς ἀπαντήσεις ποὺ πρόκειται νὰ δώσῃ ὅταν ἐρωτηθῇ καί: «λέγει εὐκολώτερα τὴν ἀλήθειαν, διότι τὸ ψέμα ἀπαιτεῖ μίαν ὡρισμένην προσπάθειαν τῆς φαντασίας διὰ τὴν ὁποίαν, εἰς τὴν κατάστασιν ποὺ εὑρίσκεται τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εἶναι ἀνίκανος». Διάφορα πειράματα ποὺ ἔγιναν σχετικὰ ἐπροξένησαν καταπληκτικὴν ἐντύπωσι καὶ διαπίστωσαν πὼς ὁ «ὀρὸς τῆς ἀληθείας» εἶναι ἀποτελεσματικός, ἀφοῦ χρησιμοποιῶντας τον κατώρθωσαν ὥστε κ' ἐγκληματίες ἀκόμη νὰ ὁμολογήσουν οἱ ἴδιοι ἀναγκαστικὰ τὰ φοβερὰ τῶν ἔργα. Τώρα δὲ οἱ ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἀναζητοῦν ἕνα ἄλλο φάρμακο ἀνάλογο τῆς «σκοπολαμίνης» ποὺ νά... ἐκμαιεύῃ τελειότερα τὴν ἀλήθειαν. Ἀφοῦ εὑρέθηκε ἡ βάσις, ἡ τελειοποίησίς της δὲν εἶναι πλέον παρὰ «ζήτημα χημικῆς σκευασίας».

Λοιπὸν ἂς ἑτοιμαζόμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια, νὰ καταστοῦμε, ἑκούσια ἢ ὄχι, εἰλικρινεῖς! Τοῦτο δὲ θὰ μᾶς στοιχίσει παρὰ τὸ ἀντίτιμο τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητῆ:

Ὤμορφος κόσμος, ἠθικός,
ἀγγελικὰ πλασμένος!

Ἀπατᾶσαι, ἀγαπητέ! Μοῦ ἀντέτεινε ἀπροσδόκητα ὁ φίλος στὸν ὁποῖο ἀνέπτυσα τῆς ἀνωτέρω σκέψεις μου: Μὴ βιάζεσαι νὰ πανηγυρίσῃς τὴν ἠθικὴν ἀνάπλασι τοῦ ἀνθρώπου· προτιμότερο, ἀντίθετα, νὰ εὔχεσαι νὰ μὴ κατισχύσῃ ὁ «ὀρὸς τῆς ἀληθείας». Διότι αὐτὸς μόνο κακὰ θὰ προκαλέσει. Μὴ λησμονῇς ὅ,τι συμπροηγούμενα ἀναγνώριζες: πὼς ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου στηρίζεται στὸ ψέμα· τοῦτο εἶναι ἡ κοσμοθεωρία της καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ βάσι τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας της. Ἐννοεῖς λοιπὸν τί θὰ συμβῇ ἂν—ὃ μὴ γένοιτο! — ἐπικρατήσει κάποτε ἡ ἀλήθεια; Ἡ ἰδέα αὐτὴ θὰ εἶναι ἕνα τρομερὸ φυσίγγι δυναμίτιδας, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θ' ἀνατιναχτῇ στὸ ἀέρα ὁλόκληρη ἡ σύγχρονη κοινωνία μας. Ἀλλά, μὴ ἀνησυχῆς, φίλε μου! Πιστεύω πὼς κανεὶς δὲν θὰ θέλει ν' αὐτοκτονήσῃ, ἐφαρμόζοντας τὸν «ὀρὸ τῆς ἀληθείας»...

ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΣΠΑΡΑΓΜΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΡΑΝΚΟ ΕΙΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΝ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

«Ἡ Ἰσπανία ἐξηγέρθη ὡς εἷς ἄνθρωπος διότι δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ πλέον τὴν τυραννίαν τῶν βαρβάρων ἰδεολογιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ξέναι πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ διέπον τὴν Ἰβηρικὴν Χερσόνησον».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς «Ἡμέρα», ἔχουσα ἀποστείλει εἰς τὴν Σαλαμάγκαν ὅπου ἑδρεύει τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, τὸν συντάκτην της Ρομπὲρ Βαλλερὺ—Ραντό, δημοσιεύει εἰς τὸ φύλλον της τῆς 1ης τρέχοντος μηνὸς ἐνδιαφέρουσαν συνέντευξιν τούτου μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐθνικιστῶν στρατηγοῦ Φράνκο.

Ὁ ἀπεσταλμένος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν νυκτερινὴν ἄποψιν τῆς Σαλαμάγκας λέγει ὅτι ἡ μητρόπολις τῆς πόλεως περιβάλλεται τὸ ἑσπέρας διὰ μεγαλοπρεπῶν σκιῶν. Εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον—ἀναφέρει—ἐπικρατεῖ ἄκρα τάξις. Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς κεντρικῆς κλίμακος εὐσταλεῖς Μαυριτανοί, μὲ τὴν ὁμοιόμορφον πρασίνην στολήν των, ἵστανται ἀκίνητοι φρουροί. Ἀξιωματικοὶ εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται τῶν γραφείων, μὲ τοὺς φακέλλους τῶν ἐγγράφων ὑπὸ μάλλης καὶ μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν ἐκείνην σπουδήν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται πάντοτε εἰς ὅλα τὰ Γενικὰ Στρατηγεῖα τοῦ κόσμου.

Αἰφνιδίως ἀνοίγει μία πόρτα, ἡ ὁποία φέρει τὸν ἐπισκέπτην πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρχιστρατήγου. Εἰς τὸ βάθος τοῦ γραφείου, τὸ ὁποῖον εἶναι στολισμένον μὲ μίαν πολυτελῆ ταπετσαρίαν διάκοσμος καθαρῶς ἱσπανικὸς καὶ κάτωθεν τοῦ θυρεοῦ τῶν ἐπισκόπων τῆς Σαλαμάγκας, ἵσταται ὁ στρατηγὸς Φράνκο, γελαστὸς ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ πορτραῖτα του καὶ ἔχων τώρα τὰ χείλη ἐπισκιασμένα ἀπὸ μύστακας.

Ἀρκετὰ νέος, μὲ τὸ βλέμμα ζωηρὸν καὶ ἐπιβλητικόν, ὁ στρατηγὸς ἔχει στηρίξει τὰς χεῖρας του ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι διάφοροι χάρται διεσκορπισμένοι καὶ ὅπου ἡ σκέψις του ἐπιτηρεῖ ἀκαταπαύστως τὰ μέτωπα τῆς ἀνατολῆς τοῦ νότου καὶ τοῦ βορρᾶ.

Στρατηγέ, λέγει ὁ ἀπεσταλμένος πρὸς τὸν Φράνκο, τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἐπανειλημμένως ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὴν Γαλλίαν ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως τοῦ Μπούργκος, εἶναι ὅτι ἡ ἐθνική σας ἐπανάστασις ἀποτελεῖ στρατιωτικὴν ἀνταρσίαν ἥτις ἐπιβουλεύεται τὴν χώραν.

—Ἐὰν ἡ ἐπανάστασίς μας, ἀπαντᾷ ὁ Φράνκο, εἶχε τὸν χαρακτῆρα μιᾶς στρατιωτικῆς ἀνταρσίας, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θὰ ἐξαρθροῦτο. Σᾶς λέγω καὶ αὐτὸ τὸ τονίζω, ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ, ὁ ὁποῖος μάχεται ἐδῶ διὰ νὰ περιφρουρήσῃ τὸν ἱσπανικὸν πολιτισμὸν ἀπὸ τὴν Μόσχαν καὶ τὰ μίσθαρνα ὄργανά της. Ἐὰν δὲ ὁ λαὸς αὐτὸς βασίζεται ἐφ' ἡμῶν, τοῦτο συμβαίνει διότι βλέπει ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα τὸ ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν του.

»Δὲν ἦσαν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ αἱ ἑξήκοντα χιλιάδες τῶν χωρικῶν ἐκ Ναβάρρας, οἱ ὁποῖοι ἔτρεξαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἤδη Ἰουλίου εἰς τὴν Παμπελοῦναν διὰ νὰ τεθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατηγοῦ Μόλα; Οἱ φαλαγγάρχαι, οἱ ἐθελονταὶ τῆς παρατάξεως «Ἀνανέωσις,» οἱ ὀπαδοὶ τῆς «Λαϊκῆς Δράσεως,» μήπως ὅλοι αὐτοὶ δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὰ διάφορα στοιχεῖα τῆς μιᾶς καὶ ἰδίας ἐθνικῆς ψυχῆς; Δὲν ὑπολογίζετε ὅλας τὰς νομιμόφρονας τάξεις, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται παρὰ τὸ πλευρόν μας, ὅλας τὰς ἐπαρχίας μέχρις ἀκόμη τῶν βάσκων καὶ τῶν κατοίκων τῆς Καταλωνίας, τῶν ὁποίων ἡ καρδιὰ των καταθλίβεται ποὺ βλέπουν τοὺς κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν φυλὴν ἀδελφούς των νὰ παίζουν τὸν ρόλον τῶν κομμουνιστῶν τῆς Βαρκελώνης καὶ τοῦ Μπιλμπάο;

Αὐταὶ γνωρίζουν καλῶς, ὅτι εἰς τὴν Νέαν Ἰσπανίαν τὰ κατὰ τόπους πατροπαράδοτα ἤθη καὶ ἔθιμα θὰ διατηρηθοῦν καὶ πρὸς τοῦτο θὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀναγεννήσωμεν τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τόσα ἔτη ἐλάμπρυναν τὴν ὡραίαν μας πατρίδα.

—Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Κάλβο Σοτέλο, ἡ ὑποκινηθεῖσα ἀπὸ ἕνα ἐν ἐνεργείᾳ ὑπουργόν, ἐπέτυχεν τὴν ἐξέγερσίν σας;

—Τὸ ἔγκλημα τοῦτο, ἀπαντᾷ ἀμέσως ὁ στρατηγός, τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἀτιμώρητον καὶ ἐπεκροτήθη οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Μαδρίτης, ἧψε μὲν τὴν πυρίτιδα, μία σειρὰ ὅμως στυγερῶν ἐγκλημάτων εἶχον πρὸ πολλοῦ προηγηθῆ.

»Ἡ Ἰσπανία ἐξηγέρθη ὡς εἷς ἄνθρωπος, διότι δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ πλέον τὴν τυραννίαν τῶν βαρβάρων ἰδεολογιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπολύτως ξέναι πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ διέπον τὴν Ἰβηρικὴν Χερσόνησον.

Ἀπὸ ἐτῶν τώρα μερικοὶ κακεντρεχεῖς εἰργάζοντο ὡσὰν τὸν ἀσπάλακα καὶ ὅπως συμβαίνει πάντοτε εἰς τὰς χώρας τῶν ὁποίων ἐπιθυμοῦν ν' ἀνακόψουν τὴν δραστηριότητα καὶ πρόοδον. Αὐτοὶ ἀπεστρέφοντο τοὺς ἀληθεῖς ἀρχηγοὺς τῆς σκέψεώς μας καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐπροτίμων τοὺς δημαγωγοὺς καὶ τοὺς ἐπιβούλους τῆς πατρίδος. Παρερμήνευον τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ ἀμαυρώνουν εὐκολώτερον πᾶν αἴσθημα πατριωτισμοῦ καὶ νὰ τὸ ἀντικαθιστοῦν δι' ἑνὸς «συμμαχισμοῦ» τόσον δουλικοῦ ὅσον κακοβούλου καὶ τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη φροντὶς ἦτο νὰ μισήσῃ κατὰ πρῶτον τοὺς ἰδίους ὁμαίμονας ἀδελφούς.

»Ὅλα αὐτὰ εἶχον ἀπολήξει εἰς τὰς γνωστὰς αἱματηρὰς στάσεις εἰς τὰς λεηλασίας καὶ τοὺς ἐμπρησμοὺς ἐκκλησιῶν εἰς τὰ σαδιστικὰ βασανιστήρια τῶν γυναικῶν καὶ παίδων. Πρὸ τῆς 19ης Ἰουλίου ἡμέρα καθ' ἣν ἤρχισαν αἱ ἐμφύλιοι ἐχθροπραξίαι, εἶχον δολοφονηθῆ πλέον τῶν 900 προσώπων καὶ τοῦτο χωρὶς ἡ κυβέρνησις νὰ τολμᾷ νὰ κτυπήσῃ καὶ ἐξουδετερώσῃ τοὺς ἐπαναστάτας ἀρχηγοὺς οὔτε νὰ διαλύσῃ τὰς ὀργανώσεις των.

«Ἡ Ἰσπανία ἠγωνία εἰς τὸ βάθος μιᾶς ἀβύσσου ὀνείδους καὶ αἰσχύνης. Δὲν ἦτο πλέον δύσκολον ὥστε νὰ πωληθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τὸν τὰ περισσότερα προσφέροντα διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἴτε ὡς κομπάρσος τοῦ μαρξιστικοῦ ὑλισμοῦ, εἴτε ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἰσπανία εἶχεν ἀνακαλύψει καὶ ἀποικήσει. Φέρατε εἰς τὴν μνήμην σας τὰς κατ' εὐχὴν διαλυθείσας συνωμοσίας εἰς τὴν Ἀργεντινήν, τὴν Οὐραγουάην.

—Κατὰ τὴν γνώμην σας, στρατηγέ, πρόκειται πάντοτε περὶ τοῦ ἰδίου διεθνοῦς ἐχθροῦ τοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμεῖ ἡ Ἰσπανία ν' ἀποστρακίσῃ;

—Μάλιστα, αὐτὴ εἶναι ἡ ἐκδικητική μας φωνή: Ζήτω ἡ Ἰσπανία! Ἡ Νέα Ἰσπανία εἶναι ἐνήμερος καὶ θ' ἀντιμετωπίσῃ τελεσφόρως τὸ καταστρεπτικὸν κληροδότημα, τὸ ὁποῖον τῆς κατέλιπε τὸ Φρέντε Ποπουλὰρ (Λαϊκὸν Μέτωπον· εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὸ μέτωπον τοῦτο μᾶς κατέλιπε μόνον ἐρείπια. Διὰ τοῦτο ἡ Νέα Ἰσπανία ἀναλαμβάνει ἀπὸ τοῦδε, ὑπὸ εὐρὺ πνεῦμα κοινωνικῆς συνεργασίας, τὸ ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως καὶ ριζικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας.

—Ποῖον πρόκειται λοιπὸν νὰ εἶναι τὸ νέον σύνταγμα τῆς Ἰσπανίας;

—Ἀποτυχούσης τῆς ἀνοργανώτου ἐπιδοκιμασίας τῶν κοινοβουλευτικῶν συνταγμάτων διὰ τῆς ἀσυναρτησίας καὶ τυραννίας τῶν κακοηθῶν, ἡ ἐθνικὴ βούλησις θὰ ἐκδηλοῦται τοῦ λοιποῦ διὰ μέσου τῶν τεχνικῶν ὀργάνων της: ἤτοι διὰ μέσου τῶν πολιτικῶν Ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι, ἔχουσαι τὰς ρίζας των ἐντὸς αὐτῶν τῶν σπλάγχνων τῆς χώρας, ἀντιπροσωπεύουν κατὰ τὸν αὐθεντικώτερον τρόπον τὰς ἀνάγκας της καθὼς καὶ τὸ ἰδεῶδες της.

Εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς ἐρωτήσω στρατηγὲ ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀκρίβειαν τῆς σοβιετικῆς δράσεως ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ περὶ τῆς ὁποίας ἐκάματε τελευταίως ὑπαινιγμόν;

—Ἡ πολιτικὴ τῶν μπολσεβίκων ἀψηφᾷ τὰς μεθορίους. Ὄχι μόνον ἐπεχείρησε νὰ κυριεύσῃ τὸ ἱσπανικὸν προτεκτοράτον, ἀλλὰ δὲν ἐσεβάσθη οὔτε τὴν γαλλικὴν ζώνην οὔτε τὴν διεθνῆ ζώνην τῆς Ταγγέρης.

»Ἐὰν δὲν τὴν κατασυντρίψωμεν ὁ Θεὸς μόνον γνωρίζει μέχρι ποίου σημείου θὰ φθάσῃ ἡ κακοήθεια.

—Μίαν τελευταίαν ἐρώτησιν, στρατηγέ μου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεθνῆ τάξιν: εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχει ὁ φόβος μήπως τὸ συγκροτηθησόμενον νέον Ἰσπανικὸν Κράτος ἔλθῃ εἰς μερικὰς ἀνησυχητικὰς συμμαχίας μὲ τὸ ἐξωτερικόν.

—Ἡ Ἰσπανία, τὸ γνωρίζετε καὶ εἶναι παγκοίνως γνωστόν, λέγει μὲ στομφώδη φωνὴν ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἀπέρριψε καὶ ἀπορρίπτει πάντοτε τὴν ξενικὴν ἐπιρροήν. Ἐξ ἀντιθέτου, ἐπεζήτησε καὶ ἐπιζητεῖ τὴν σύμπνοιαν καὶ συνεργασίαν μὲ ὅλους τοὺς λαούς.

»Ἐν τούτοις θὰ προτιμήσωμεν πάντοτε τὴν συνεργασίαν μὲ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς κοινότητα φυλῆς καὶ γλώσσης μεθ' ἡμῶν καὶ τὰ ὁποῖα σκέπτονται ὅπως καὶ ἡμεῖς ὅτι παραμένοντα πιστὰ εἰς τὸ λατινικὸν πνεῦμα των, θὰ συντελέσουν εἰς τὴν γενικὴν ἰσορροπίαν καὶ εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον.»

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ὑπογραφεῖσα χθὲς παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἡ κατωτέρω διάταξις, ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐας:

«Ἐν Πάτραις σήμερον τὴν 5ην Μαρτίου 1937 ἡμεῖς ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν Μουδρέας Ἰωάννης ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Ἀναγκαστ. Νόμον 4447|1937, ἰδόντες καὶ τὸν περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων Νόμον 4971 ἀπεφασίσαμεν καὶ Διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1ον.—Κατὰ τὰς Ἐθνικὰς ἑορτὰς ὡς καὶ τὰς καθοριζομένας ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπισήμους ἡμέρας ἑορτασμοῦ ἢ ἡμέρας ἐπισήμου πένθους, ἅπαντες οἱ καταστηματάρχαι καὶ οἱ κάτοικοι οἰκιῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης ἀναφερομένων τομέων, ὑποχρεοῦνται ν' ἀναρτῶσιν ἐπὶ τῶν καταστημάτων των καὶ τῶν οἰκιῶν των τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Προκειμένου περὶ τοπικῆς θρησκευτικῆς ἢ ἄλλης τελετῆς, ἑορτῆς, ἢ ἐπισήμων προσώπων ὑποχρεοῦνται ὁμοίως εἰς τὴν ἀνάρτησιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάρτησις σημαιῶν ἄλλων Κρατῶν πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ ἑορτασμὸς ὁρίζεται πρὸς τιμὴν ἀφικνουμένων ὑψηλῶν ξένων ἢ ἐκπροσώπων ξένων Κρατῶν ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις τῆς σημαίας τῶν Κρατῶν ὧν ὑπήκοοι τυγχάνουν τὰ τιμώμενα πρόσωπα.

Ἄρθρον 2ον.—Ὁρίζομεν τομεῖς ὧν οἱ καταστηματάρχαι καὶ κάτοικοι οἰκιῶν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀνάρτησιν σημαιῶν ὡς κατωτέρω:

Τομεὺς Α': Ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος Ἀμαλίας—Κολοκοτρώνη—Κορίνθου—Δημ. Γούναρη—Ὄθωνος Ἀμαλίας καὶ τῆς Πλατείας Γεωργίου Α', Ὄλγας καὶ Ὑψηλῶν Ἀλωνίων.

Τομεὺς Β': Τὸ τμῆμα τῆς πόλεως τὸ συμπεριλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ὄθωνος Ἀμαλίας — Ζαΐμη— Ὑψηλάντου — Τριῶν Ναυάρχων—Ὄθωνος Ἀμαλίας.

Τομεὺς Γ': Τὸ τμῆμα τῆς πόλεως τὸ περιλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ὁδῶν Τριῶν Ναυάρχων—Χείλωνος —Ἠλείας — Λουδοβίκου — Ἁγ. Γεωργίου—Κολοκοτρώνη.

Τομεὺς Δ': Τὸ τμῆμα τῆς πόλεως τὸ περιλαμβανόμενον ἐκεῖθεν τῆς ὁδοῦ Ζαΐμη ὡς καὶ τὸ τοιοῦτον ἐκεῖθεν τῆς ὁδοῦ Χείλωνος—Ἠλείας.

Τομεὺς Ε': Τὸ τμῆμα τῆς πόλεως τὸ ἐκεῖθεν τῶν ὁδῶν Τριῶν Ναυάρχων—Χείλωνος.

Αἱ πάροδοι αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὸν Τομέα Α' καὶ ὧν τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ εἶναι ἔλασσον τῶν τεσσάρων μέτρων, ὑπάγονται εἰς τὸν Τομέα Β'. Ἐκεῖναι δὲ αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὸν τομέα Β' καὶ ὧν τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ εἶναι ἔλασσον τῶν τριῶν μέτρων, ὑπάγονται εἰς τὸν Τομέα Γ'.

Ἄρθρον 3ον.—Τὸ κατώτατον ὅριον τοῦ μεγέθους τῶν σημαιῶν αἵτινες, καθ' ἃς ἡμέρας ἐπιβάλλεται ὁ σημαιοστολισμός, δέον ν' ἀναρτῶνται εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας τὰς εὑρισκομένας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ἀνωτέρω τομέων, ὁρίζομεν ὡς ἀκολούθως:

Τομεὺς Α'. Πλάτος κεραιῶν σταυροῦ 0,70: Διαστάσεις σημαίας πλάτος 3,50, μῆκος 5,25.

Τομεὺς Β'. Πλάτος κεραιῶν σταυροῦ 0,62, διαστάσεις σημαίας πλάτος 3.10, μῆκος 5.65.

Τομεὺς Γ'. Πλάτος κεραιῶν σταυροῦ 0.48, διαστάσεις σημαίας πλάτος 2.40, μῆκος 3.00.

Τομεὺς Δ'. Πλάτος κεραιῶν σταυροῦ 0.22, διαστάσεις σημαίας πλάτος 1.10, μῆκος 1.65.

Τομεὺς Ε'. Πλάτος κεραιῶν σταυροῦ 0.14, διαστάσεις σημαίας πλάτος 0.70, μῆκος 1.05.

Ἄρθρον 4ον.—Αἱ ἀναρτώμεναι εἰς τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα σημαῖαι κατασκευάζονται ἐξ ὑφάσματος ἀνεξιτήλου ἀποχρώσεως, ἀπαγορευομένης τῆς ἀναρτήσεως σημαιῶν ἐφθαρμένων καὶ ἀποχρωματισμένων.

Ἄρθρον 5ον.—Κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ ὕμνου καὶ τοῦ ἐμβατηρίου τῆς σημαίας ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἢ εὑρισκόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ὀφείλουσι νὰ ἀπονέμωσι τὸν προσήκοντα χαιρετισμὸν ἱστάμενοι ὄρθιοι εὐπρεπῶς καὶ ἐν σιγῇ.

Ἀνάκρουσις τοῦ Ἐθνικοῦ ὕμνου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἐθνικὰς ἢ στρατιωτικὰς ἑορτὰς ἢ κατὰ τὰς τελετὰς ἀπονομῆς τιμῶν εἰς τὸν ἄγνωστον στρατιώτην ἢ ἐθνικοὺς εὐεργέτας ὡς καὶ εἰς συγκέντρωσιν δημοσίαν πατριωτικοῦ ἢ κοινῆς ὠφελείας σκοποῦ κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἐκδιδόμενα ἐπίσημα προγράμματα.

Ἄρθρον 6ον—Κατὰ τὴν διέλευσιν ἐνόπλου στρατιωτικοῦ τμήματος μετὰ σημαίας κατὰ τὴν ἔπαρσιν ἢ ὑποστολὴν σημαίας στρατιωτικοῦ Καταστήματος καθ' ἣν ἀποδίδονται τιμαὶ ὑπὸ τεταγμένης φρουρᾶς καὶ σάλπιγγος κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔπαρσιν τῆς σημαίας εἰς ἐπισήμους συγκεντρώσεις καὶ ἀθλητικὰς ἐπιδείξεις κατὰ τὴν προσέλευσιν ἢ διέλευσιν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν Ἀχράντων μυστηρίων καὶ θρησκευτικῆς πομπῆς ἀνεγνωρισμένου θρησκεύματος, πάντες οἱ πλησίον ἢ ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ παρευρισκόμενοι, ὀφείλουσιν, ἂν μὲν πορεύωνται, νὰ σταθῶσιν, ἂν δὲ κάθηνται νὰ ἐγερθῶσι καὶ στρεφόμενοι πρὸς τὸ μέρος τῆς σημαίας, τοῦ τιμωμένου προσώπου, τῶν Ἀχράντων μυστηρίων ἢ θρησκευτικῆς πομπῆς, νὰ ἀπονέμωσι τὸν ὀφειλόμενον χαιρετισμὸν ἢ σεβασμὸν τηροῦντες σιγὴν καὶ ἱστάμενοι εὐπρεπῶς, μέχρις οὗ ἀντιπαρέλθῃ ἡ σημαία ἢ τὸ τιμώμενον πρόσωπον, τὰ Ἄχραντα μυστήρια κ.λ.π. ἢ συντελεσθῇ ἡ ἔπαρσις ἢ ὑποστολὴ τῆς σημαίας τοῦ Στρατιωτικοῦ Καταστήματος.

Ἄρθρον 7ον—Οἱ παραβάται τῆς παρούσης ἧς ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀναγκ. Νόμου 447)1937 καὶ ἄρθρῳ 697 τοῦ Κ. Ποιν. Νόμου».

Ἡ Ἀστυνομία μεριμνᾷ διὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας της ὅπως ἐξευρεθῇ τὸ κατάστημα τὸ ὁποῖον θὰ προσφέρῃ τὸ καταλληλότερον ὕφασμα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σημαιῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ κοινοῦ καὶ ἀποφυγὴν αἰσχροκερδικῶν τάσεων.

Η ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΜΟΣΧΑ.—Συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ ὁλομέλεια τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἡ ὁποία καὶ ἀπέκλεισε τοὺς Μπουχάριν καὶ Ρύκωφ.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ φαίνεται νὰ ἐπιβεβαιοῖ τὴν κυκλοφοροῦσαν τελευταίως φήμην ὅτι ἡ ἐξαγγελθεῖσα δίκη τοῦ κόμματος δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν.

Ἡ ὁλομέλεια τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς ἀπεφάσισεν ἐπίσης ὅπως διενεργήσῃ ἀρχαιρεσίας εἰς τὸ κόμμα διὰ τὴν ἐκλογὴν ὅλων τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὀργάνων του πλὴν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς.

ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΧΡΕΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Λογοθέτης θὰ καταρτίσῃ τὸν νόμον περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν γενομένην προχθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως σύσκεψιν.

Τὸν ἐν λόγῳ νόμον ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐκ Κρήτης ἐπάνοδον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶ.

Λόγῳ τῶν Ἀπόκρεω ὁ «Τηλέγραφος» ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδελφοι τῶν Πατρῶν, δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον Δευτέραν.